

จากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร การขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ และนโยบายของรัฐบาลในการให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้ารับรักษาพยาบาลในราคาถูก ส่งผลให้ปริมาณงานในความรับผิดชอบของบุคลากรทางสาธารณสุขแต่ละคน เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก จนนำมาซึ่งการทำงานโดยไม่มีเวลาพักผ่อน ทั้งยังส่งผลให้เวลาในการอธิบายทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการรักษาพยาบาลระหว่างแพทย์กับผู้รับบริการ ลดลง จนนำมาซึ่งข้อสงสัยว่าแพทย์ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยตามมาตรฐานของวิชาชีพ เวชกรรมหรือไม่ ประกอบกับการรับทราบข้อมูลข่าวสารจากต่างประเทศว่ามีการฟ้องคดีแพทย์ที่ดำเนินการให้การรักษาพยาบาลผู้รับบริการ โดยประมาท ส่งผลให้มีแนวคิดที่จะฟ้องคดีผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมทั้งในทางแพ่งและทางอาญาในประเทศไทย ดังเช่นกรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาจนส่งผลให้แพทย์คนหนึ่งถูกศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุก แม้ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค 8 จะมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ยกฟ้องก็ตาม แต่คำพิพากษาจำคุกดังกล่าวได้สร้างความวิตกกังวลให้แก่แพทย์ในการที่จะให้การ รักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยบางประเภทในกรณีสถานพยาบาลขาดความพร้อมในด้านของ บุคลากรที่เชี่ยวชาญและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย จนนำมาซึ่งการปฏิเสธการให้ การรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยในบางกรณี ส่งผลให้ผู้รับบริการทางสาธารณสุข ได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก เพราะนอกจากผู้เสียหายจากการรักษาพยาบาลและแพทย์ในคดี ดังกล่าวจะได้รับผลกระทบแล้ว สังคมยังได้รับผลกระทบจากกรณีดังกล่าวด้วย ผู้วิจัย เห็นว่าการนำมาตรการไกล่เกลี่ยซึ่งเป็นวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกประเภทหนึ่ง มาใช้ในกรณีที่เกิดข้อพิพาทในลักษณะดังกล่าว จะเป็นการเสนอทางออกที่ดีแก่คู่พิพาท ในกรณีที่มีการเกิดข้อพิพาทในลักษณะดังกล่าวขึ้น เนื่องจากการแจ้งความร้องทุกข์หรือ ฟ้องร้องดำเนินคดีแพทย์ในลักษณะดังกล่าวเป็นเพียงกรณีที่มีข้อสงสัยอันเข้า องค์ประกอบของความผิดอาญาทางกฎหมายเท่านั้น หากมีกรณีการยุติข้อพิพาทเสียก่อน จะส่งผลให้ไม่ต้องมีการดำเนินคดีอาญา ไม่ต้องพิสูจน์ความผิดในกรณีดังกล่าว และ ไม่ต้องเกิดความวิตกกังวลในระหว่างที่รอฟังผลคดีอีกด้วย ทั้งยังเป็นการลดปริมาณคดี ที่จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล รวมถึงยังเป็นการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง แพทย์กับผู้เสียหายในกรณีที่มีผลเสียหายเกิดขึ้นจากการประกอบการวิชาชีพเวชกรรม และ นำความสงบสุขกลับคืนสู่สังคมอีก

A drastic increase in population, insufficient numbers of medical personnel, and the government's policy to grant members of the general public the right to receive inexpensive medical treatment have brought about extraordinary increases in the work load of all public health personnel.

The untoward consequences are that public health personnel do not have sufficient rest and that there is little time available for physicians to give explanations so as to ensure that service receivers understand the methods of treatment being used in particular cases. This leads to patients sometimes doubting whether physicians have provided medical treatment meeting professional standards.

Patients are now often aware that in some foreign countries physicians can be sued when physicians have been determined to be negligent in the medical treatment they provide. This had led to the notion that Thai

physicians can be sued under both civil and criminal law. There has been a case in which a physician was sued under criminal law in which the trial court sentenced the physicians to a term of imprisonment.

Although the Region 8 Court of Appeal reversed the judgment of the trial court by dismissing this case, this case has worried physicians who provide medical treatment to certain types of patients under conditions in which health care facilities are incapable of providing full-scale care in view of a paucity of experienced personnel and modern medical equipment. This state of affairs has led to refusals to provide medical treatment to patients in certain cases. This has sometimes brought about severe suffering on the part of those needing medical treatment. In such cases, not only are such patients badly affected, so are the physicians and society as a whole.

The researcher is of an opinion that the method of conciliation as an alternative in settling disputes should be used in medical treatment cases. Such an alternative would prove beneficial to both litigants, whether plaintiff or defendant. Otherwise, the filing of a complaint and thereupon suing physicians in cases of negligence would involve criminal charges. But this could be obviated by substituting a dispute settlement process for a criminal case trial. In the former case, there would be no need to prove guilt. Psychological distress would also be greatly diminished when judgment is made. This would additionally lessen the burden of ever increasing case loads in courts. It would furthermore go towards the maintenance of good relationships between physicians and patients in spite of cases in which patients have received damages in the course of medical treatment. Thus, such an alternative would help restore social harmony.